

Mä Nga (Michiko Takada) là mät cô bän nhä chúng täi quen bät ängä ngày du häc äi Tokyo. Cha cô là ngäi i Nhät säng ä VN, mä ngäi i Viät lai Pháp. Chúng täi quen nhau ä thuä äy. Nay Mä Nga và gia đänh đänh cä ä Texas. Câu chuyän sau đây là do Mä Mä Nga kä äi. Hiän Bà và gia đänh änän äi Nhät.....

Chuyän thät mà nghe nhä chuyän ä, rät ä. Các đäu mäc thäi gian không gian không đäc ghi rõ nét. Nhäng näi thäng hän và täi hä trong lòng mät ngäi Viät-Nam bä äy mät nhà đät và đäy ra khäi quê cha đät ä, phäi säng täm cä trên mät näc thä hai, vän còn đó chäa ngäi...

Vào nhäng năm 1938-1940

Ngäi đàn ông tóc dài gän täi chân gánh thuäc đi bán đäo, cây đän gánh cäa ông rät đäc biät dài nhä cây sào väi giäng häi khác giäng đäa phäng, ông rao: "Thuäc cäm, thuäc đäu bäng đây...". Nhäng rät kä ä là hä ai muän mua, ông chätäng cho chä không äy tiän. Näu ngäi ta chäu khó chú ý mät chút thì hình nhä là không phäi chä mät hai ngäi đi bán thuäc đäo vào thäi äy mà có räi rác rät nhiäu ngäi nhä thä, hä là nhäng ngäi lính Nhät-Bän hóa trang thäng dân, đi dò la đäa hình đäa vät đä rõ "đäng tän, đäng thäi" ra sao. Sau näy mäi biät là hä dò la đä chuän bä tän công.

Năm 1945

Vài năm sau đó Nhät đem quân và 250 chiäc tàu qua, tä Bäc täi Nam cäa biän nào cũng có tàu, ngoài nhäng tàu chä lính là nhäng tàu dành riêng đä chä đäu.

Đäng nhä là chä trong vòng 24 tiäng đäng hä là hä đã vây quanh các đän lính cäa Pháp, bät lính Pháp, và Pháp đã đäu hàng Nhät-Bän.

Nhäng sau đó Mä äi đem bom thä vào nhäng chiäc tàu cäa Nhät, tàu đäu bä bä, đäu häc đän näi lên đäy mät näc, tät cä tàu đäu bä chìm, xác cäa nhäng ngäi lính Nhät näi lên đäy nhä rác, thä là ngäi i Nhät-Bän đành phäi đäu hàng.

Viät Minh (VM) träc đó chä äp lä chä nä chä kia, bäy giä mäi thäa cä đät nhäp. Năm 1945 Hä Chí Minh (HCM) ra mät và chiäm đóng 3 tänh Bình-Đänh, Phú-Yên, Quäng-Ngäi và phân näa tänh Quäng-Nam, täi Tam-Kä. Tä Tam-Kä trä ra Huä còn thuäc Pháp, chä vän đäng vào buäi sáng, dân chúng còn buôn bán tä do làm ăn nhä xäa, áo quän đäy đä, äm no, bäa cäm không ai dòm ngä. Trong khi đó ä miän Nam xa xôi ít có ai biät chuyän dân chúng ä 3 tänh này đã chäu biät bao nhiêu khän khä, chät đäi chät änh, không cäm không thuäc không tiän và không có gì hät.

Khi cái g i là VM-HCM đ t nh p, đã đ ng ra loan báo cho dân làng: "Bây gi là th i đ i Việt Minh, nhà ai cũng ph i có m i ng i m t cây t m vòng. đi đâu ph i vác theo đ đánh đu i Pháp và quân thù." T m vòng là m t lo i cây c ng, đ c v t nh n nh cái ghim đ đm.

Ban ngày h đem ng loa: "Alô alô, toàn th đ ng bào nghe đây: Nh ng gì Bác đã loan báo xu ng, thì s loan báo sau cho các anh ch em nghe "

H không cho nhóm ch vào bu i sáng, ch nhóm vào ban đêm, và còn gi t h t chó cho kh i s a, cho nên m i có câu " Alô alô, ch ng nào cho ch nhóm chi u, cho chó h t s a thì yêu ra đ i". Yêu đây là yêu c u toàn th đ ng bào.

Và sau đó h u nh m i đêm đ u có h p, đ nghe thông cáo ì trên ban xu ng, i Bác đ y:

"Bây gi chúng ta đang s ng đ i nô l cho nên chúng ta ph i đu i quân thù đi ra thì chúng ta m i h t nô l , ph i đu i th c dân đi, đ t ta ta , vi c ta ta làm, sau này s kh a b ng, s không còn đ a ch , phú nông, không làm tô n a, mình làm mình ăn, l y c a ng i giàu chia cho ng i nghèo. Mu n nh th thì ph i làm sao? Chúng ta ph i đ ng tâm đ ti t ki m g o nuôi quân. Mu n đu i đ qu c ra ph i làm sao? T c là ph i nh n ăn, nh n m c, ăn r i không đ c ăn thêm mi ng n a ch làm phí c a, đ dành c u n c, c u dân. Cho nên chúng ta ph i đ ng tâm m i chi u th năm và th b y không đ c ăn c m".

L nh trên ban xu ng thì dân ph i nghe nh ng dù cho v y vì đói quá h cũng ăn lén c khoai c mì hay cái gì đó cho đ đói. Nh ng ngày đ c n u c m cũng ph i h t m t nhúm g o b vô hũ đ m t tu n h t i trút hũ ra m t l n đ đem nuôi quân, n u trong hũ không có g o s b ph t. Nói là n u c m ch th t ra là m t h t g o "công" 5,7 lát c mì (h t c m dính c mì kêu là công).

Ai có vàng, bông tai, nh n dĩ c i c a ch ng cũng ph i đem n p đ làm súng-đ n đ gi t quân thù.

Cái gì cũng quyên góp h t. Cho t i cái áo chôn theo ng i ch t cũng b c t h t m y h t nút áo gi i.

Có nh ng ng i đàn ông b n áo ch có v t tr c không có v t sau, đi làm c c kh m t tháng lãnh có 6 kílô g o cho c gia đình ăn.

Ng i già y u không đi làm đ c s b nói " ch t đ t ăn u ng c m xã h i", cho nên cha m già y u không làm gì đ c thì chính mình ph i nh n mi ng c m cho cha m ăn. Nhi u khi gi u cái tr ng gà cho cha m ăn cũng b lính vô l y m t, h i "sao m y ông có ăn r i còn vô gi t c a chúng tôi?", h ch nói "ăn ch a t i l rún". Ch c h cũng b đói?

Dân v i dân, chòm xóm t i đi h p th ng hay phê bình ng i này m c áo lành, ng i kia có 2 cái qu n, 2 cái áo; nhà này ăn c m ngon, nhà kia xài phí, ăn c m tr ng không có tr n khoai, ăn cá ăn th t, không ch u ti t ki m đ giúp n c đ c hùng m nh, h t cáo nhau r i sinh ra ghét thù nhau, gi t nhau, không còn tình ng i. Cho nên gia đình nào ăn gì cũng ph i gi u gi m và có câu thành ng "gi u trong đáy qu n".

Vòi trà ng phòi nhu m nâu nhu m đen chò không đợc màu mè. Đem nõu nõc trà nhúng vùi trà ng vô, xong đợp xu ng sinh cho thành xám m c. B n đợ nh v y đợ kh i t n xà bông, đợ m y cũng không th y.

Chia đợ trà

HCM chia nông dân ra nhi u thành ph n: đợ a ch , phú nông, trung nông, b n nông, b n c nông. B n c nông là nh ng ng i không có tài s n gì h t, làm su t ngày ch đợc phát cho n m g o. Chợ giàu có ho c ru ng t t làm ra lúa thì đợng thu đợ n 85%, ví d c t lên đợc 100 kí lô lúa s b t ch trâu 85 kí, còn 15 kí đợ làm lúa gi ng cho sang năm, còn đợ thì ăn! Nghĩa là đầu còn gì đợ ăn. Thợ cho nên t t đợ a ch , phú nông gì cũng đợ u tr nên nghèo túng.

Nghèo đói đợ n n i không có cái h t qu t, m i nhà đợ u phòi um đợ ng tr u, tro th i ra l a, đợ ban đêm đi h p, c m bó đợ a m i cho cháy đợ th y đợ ng đi, nhà này b m t l a phòi qua nhà khác xin m i l i.

Có ng i phòi lên đi Tam-Kợ mua hòn qu t đá l a, mua vùi vóc đem v b n l i cho dân làng. Cho nên đợ o đó có câu: "Đợ u ph ng đá l a, b ng ch a vùi kaki", nghĩa là đợ tóc dài gói m y c c đá l a (đợ b vô hòn qu t cho cháy) nhét vào đợ tóc gi u, ho c gi b ng ch a, mua vùi nhét vào b ng. Nh ng sau này có ng i khai ra nên không làm v y đợc n a.

Đi vô quán mu n ăn bánh tráng phòi h i là "có đợ ngo i qu c không?", vì VM c m t t c không đợc bán gì làm b ng g o, nên ti m bán lên, nõu b t đợc s b đợ p ti m.

Trong khi dân đói nghèo thì gia đình cán b ho c m y ng i theo CS lúc nào cũng no m, đợ g o v cán b ban đêm gánh g o ra ch bán, gánh đi trên đợ ng ru ng b v p té đợ g o đợ y, xong l i h t v phòi đem bán l i. Có nh ng cán b đợc no m nh ng l i táng t n l ng tâm đợ n n i m mình cũng không cho ăn.

Công tác

H chia ra nhi u công tác nh là công tác đào m y đợ u c u g n qu c l cho thành m ng nõc đợ xe Tây không ch y qua đợc, vì th i đó xe ng i Pháp th ng ch y t SG t i mi n trung. Ng i đào, ng i b ng đi đợ, v a đói v a đào, l i có khi b đợ t s p xu ng, ch t không bi t bao nhiêu cho k .

Nh ng nõ y tá bậy gi đợc g i là nõ c u th ng, đợc đợ y quên cha quên m , quên t t c . H hát r ng: "Đi, ra đi ch đợ ng th ng nh , quên mình đợ i bóng c . Đi vai đeo băng vùi thu c, quên mình đợ i bóng c . C đợ t i, đợ ng quay l i, đợ i bóng c thôi!"

Duy v t

H i đó có ngày l r m tháng giêng g i là cúng Thanh-Minh, trong thôn xã h i h p l i đem r u, bánh trái, nhang đèn t i cúng nh ng m hoang mã l ng (có l là ch mã l nh dân quê nói tr i mà thành) không còn thân nhân quét đợ n, dân làng đợ y c s ch-s , sau đó cúng bái th t thành kính đợng l nghi.

Nh&#ng HCM nói "trên là không-gian, dưới là qu&# đ&#t", nghĩa là duy vật chứ không duy tâm, bất san bất ng h&#t m&# hoang nói là c&#m không đ&#c mê tín dị đoan, phải làm ng&#i vẫn minh, cho nên sau này không còn là Thanh-Minh đó nữa.

Ng&#i trong gia-đình chết, nếu ng&#i đó có tiền thì có hòm chôn, không có tiền thì cu&#n chi&#u rách, ló 2 chân nh&# hàng xóm khiêng đi ra gò l&#p đ&#t l&#i, không còn đ&#c cúng qu&#i, không nhang đèn khói h&#ng...

Vào kho&#ng năm 1950

Kh&# vì đói chết a đ&#, dân chúng l&#i còn kh&# vì chính trị. Thời đó VM muốn gi&#t ai, bắt ai thì c&# gán tội mà bắt, không cần bằng chứng. Muốn l&#y đ&#u ai thì l&#y, bắt h&#t r&#i gi&#t h&#i nào không hay.

Nhi&#u ng&#i lính Nh&#t-B&#n sau khi thất trận đã l&#i VN. HCM cho m&#t s&# làm ban s&#u t&#m, l&#n xu&#ng bi&#n tìm nh&#ng vật quý giá của tàu Nh&#t b&# chìm đem lên n&#p, m&#t s&# cho đi t&#p cho dân, huấn luyện cho lính du kích v.v...

Sau khi t&#p cho VM hay gi&#i r&#i l&#i b&# vụ cáo tội này tội n&# nh&# tội Viết gian, tội theo Pháp, đem nh&#t xong r&#i gi&#t.

Tr&#c khi gi&#t h&# thông cáo ngày đó có x&# t&# v&#y kia cho ng&#i ta đi coi.

Có năm ng&#i lính Nh&#t-B&#n sau khi bắt nh&#t t&# trại nhà lao Tam-Quang đã bắt đem ra chết đ&#u chứ không bắt vì s&#u ng&#n. Ng&#i ta nhìn thấy hình dáng da bọc xương của năm ng&#i Nh&#t-B&#n bắt trời tay đ&#a ra sân. Gi&#a trại n&#ng chang chang, khi c&#i áo ra chí r&#n bò đen, h&# c&#m c&#c đá đ&#p lên mạnh áo, r&#n chí nghe kêu l&#p b&#p. H&# chết đ&#u m&#y ông r&#t đã man vì dao búa l&#t chém m&#t l&#n không đ&#t c&# phải chém đi chém l&#i liên t&#c m&#y l&#n, tội nghi&#p không nói sao cho h&#t.

H&# phân-công bi&#u gi&#t

Th&#ch-B&#n, t&#nh Bình-Đ&#nh, anh B. n&#m l&# bắt v&#n ngoài hè ng&# cho mát, ban đêm "h&#" đ&#n đ&# m&#t lá th&# và con dao ngay c&#, bắt o làm vi&#c nh&# trong th&#. Anh vì không th&# làm chuy&#n h&# giao phó nên đã t&# t&# mà chết.

Chánh-An, qu&#n Phù-Cát, chú A. bắt đ&#a gi&#y bi&#u gi&#t. Vì không th&# gi&#t cha mình nên chú đã treo c&# cây mù u mà chết.

Và còn r&#t nhi&#u th&#m c&#nh tang th&#ng đã x&#y ra, k&# sao cho xi&#t...

Năm 1954

Lúc đ&#t n&#c s&#p chia đôi, v&#n còn gi&# hai phong trào, bên Ngô Đình Di&#m s&#p t&#i, bên HCM cũng còn "nh&#p nh&#", h&# đâu có đi t&#p k&#t ra B&#c h&#t, h&# lên núi tr&#n, bắt dân phải gánh g&#o lên núi gi&#i là "nhân dân t&#p v&#n" nghĩa là dân bắt công ra v&#n chuy&#n t&#p t&#, gánh lúa g&#o, c&# mì,

v i v.v... lên núi, lính HCM đi tr c l y dao ch t cây m đ ng, dân gánh theo sau, t i m t ch nào đó đ c l nh b đ t i đ y, vì h không cho đem t i n i s l bí m t.

Ch N. trong m t chuy n ti p v n đã v p té b cây đâm ch t, b l i nhà m t đ a con th và bà m già, còn ch ng ch đã b tù t lâu không bi t s ng ch t ra sao.

M t bu i chi u chú K. đã r c u bé hàng xóm đi tìm trong cái c i xay lúa coi có còn dính h t g o nào đem v n u cháo ăn. Đêm hôm đó chú đi gánh g o lên núi r i không bao gi tr v n a, h n là chú đã ch t.

Dù g i là đã chia đôi đ t n c, nh ng "cái cán h v n c m và cái l i dân c m", nên không m t ai dám c i l i, nhúc-nhích là b gi t ngay. Lính c a ông Ngô Đình Di m đi hành quân ngang coi ch này ch kia, đi t i đầu dân làng cũng vác cây ra đánh đu i, lính NĐD ch t tre làm l u đ ng dân cũng ra đu i đi, h đành ph i n m ngoài b b i ph áo lên ng trông r t t i nghi p.

Dân mi n B c vì không thích CS nên h tr n vô Nam. H là nh ng ng i đi tìm t do. T ng ng i, t ng gia đình, h tr n l n, tr n dài dài, đi gi a đ ng h t ti n, b đối ng i ch t n m ng n ngang la li t, ru i bu ki n đ u, ng i s ng c ph i b c qua mà đi.

Có nh ng quán hàng vô l ng tâm, hay t i vì h cũng túng qu n, đã lén lút th o th t ng i ch t đ xào n u bán cho nh ng t p ng i m i đ n. Nh ng ng i này vì đói c ăn, không hay bi t gì c , nh ng d n dà cũng đã có ng i phát hi n ra nh ng thi th đã b lóc th t nên c vùng không còn ai dám ăn n i hàng quán n a.

T i sao đ t n c Vi t-Nam t i nghi p đ v y?

M c dù ch nghĩa CS r t ác đ c, nh ng mi ng l i chính tr c a h quá khéo léo, nên m t s dân chúng v n tin theo, v n còn tin t ng nh ng l i h a h n là khi đ t n c hòa bình thì t t c s bình đ ng, không ai giàu, không ai nghèo, ai cũng đ c c m no áo m, con cháu s ng hòa bình không ph i đi lính v.v... Cho nên m t s ng i đã nuôi d ng "h " c 21 năm, ban ngày tr n d i h m, ban đêm chun ra m y đ n lính gi t ng i.

Năm 1975

Sau khi chi m đ c mi n Nam, VC loan báo v i dân:" Bà con anh em đ ng s , chúng tôi gi i phóng đ c u dân, ch không l y cây kim, s i ch c a ai đâu, xin đ ng s ."

H không l y cây kim s i ch nh ng ch đi l y tài s n, ki m cái này nói b t h p pháp, ki m cái kia nói b t h p pháp đ t ch thâu h t.

Ngày x a h a h n s không b t lính nên b y gi không nói b t lính mà g i là thanh niên xung phong đ giúp cho qu c gia, cho nên trai, gái cũng nhào vô đi. H nói, các anh ch xung phong đi ch chúng tôi đâu có b t ai đâu, h nói r t là hay nên ai cũng mê đ r i b l a.

Mi n Nam là v a lúa, g o ăn không h t, nh ng VC vô r i h đong t lon, nên không còn đ g o đ ăn. Khi th y nh ng bao g o ch t đ y b sông, h i sao không bán thì b n hàng nói "g o

ngon đ cho cán b".

Ra ch ch th y đ u tôm và đuôi cá, ch ngon đ cho cán b ăn.
Thì ra dù mi n quê xa xôi h o lánh nh h i tr c, hay thành th đông ng i nh bậy gi , dù hòa bình r i cũng không khác chút nào v i lúc còn kháng chi n ch ng Pháp: CS đi đ n đâu, dân đói rách đ n đó!

Không ch l y đi mi ng ăn nh t th i, h còn chi m đ t luôn ph ng ti n đi l i sinh s ng c a ng i dân.

H vô nhà ai có gì cũng l y h t. Đ t bi t h r t thích xe đ p, nên n u h i mà không đ a s b gi t. M t bà bán rau c i vì không đ a chi c xe đ p đã b đâm ch t. Lúc đó con trai bà tr n trong nhà nhìn th y m b h i nh ng không dám ra, s s b gi t luôn. Bà đã n m ch t tóc c a đ a c p c a, đ n khi ch t r i v n còn gi nhúm tóc h n trong tay. M t cô gái nhà g n cây xăng, sau khi l y xe đ p h đã gi t cô và b xác d i gi ng.

Có m t gia đình chuyên môn s ng v ngh ch p hình đã nhi u đ i cũng b t ch trâu h t máy móc vì "b t h p pháp", không còn bi t làm gì sinh s ng nên đã treo c t t c nhà.

T i n i cu n t đ i n Anh văn h cũng t ch trâu, còn h ch h i: "Nhà này ai h c ti ng M v y?"

M t s ng i n m vùng, lúc CS B c-Vi t m i vô cũng đ c cho gi ch c này ch c n . Đ n khi rành h t m i chuy n thì h v t chanh b v . B b c đ i, có ng i t c quá sinh b nh hay đã tr n nên diên cu ng.

M y anh VC n m vùng mi t đ ng ru ng Tân-Châu, Châu-Đ c, ban ngày d i h m, ban đêm ra đ n bót gi t ng i l p công v i Đ ng. Đ ng h a s đ c u tiên sau khi cách m ng thành công. Nh ng đ n khi thành công Đ ng l i không gi l i h a, l i còn b t đi kinh t m i làm r y trên r ng, nên t c quá đã ch i là "Ch đ láo khét!"

CS vô ch a đ y hai năm thì dân s c b c sang bang, không còn đ ng s ng. Nh ng ng i có đ u óc CS thì tin r ng giúp cho ch đ thành hình là chuy n t t. T i lúc chúng vô c p h t ch còn hai bàn tay không m i bi t là CS là x u. Nh ng bậy gi hi u r i làm gì đ c đây? H mi ng ra là b b t b gi t, vì đ i v i CS thì không c n b ng ch ng gì c , h có th qu y n c lã thành h , cái gì h cũng làm đ c h t, mu n b t ai c b t d dàng. Bậy gi quy n l c đã trong tay, h là ng i c m cái cán, dân c m cái l i, dân mà nhúc nhích s b dao c t đ t tay.

Ng i đ i có câu "Sông bi n không ch t, ch t l chân trâu". Chuy n l n không l m mà l i đi l m tin vào nh ng l i h a h n x o trá đ r i khóc h n.

Bậy gi ng i Vi t-Nam già y s ng nh ng i m ng du v i lòng th ng nh quê h ng đ t n c, và n i căm thù, khinh khi, oán trách CSVN không nguôi. Tôi đã nghe bà khóc nhi u l n khi k v n i đ n nh c m t n c xa quê. Trong nh ng chuy n bà k , l dĩ nhiên là có r t nhi u chuy n liên quan đ n gia đình chúng tôi, trong đó có chuy n ba tôi.

Có m t ông s Nh t là ng i đã xây ra t ng Thích-Ca Ph t đài V ũng-Tàu, đã t b gia-đình

Ờ Nh&#t đ&# qua Vi&#t-nam tu. Ông cùng ba tôi và ba ng&#&#i dân th&#&#ng khác đã b&# vu-kh&#ng t&#i làm tình-báo cho M&#, nên b&#t đi tù, nh&#t h&#t ch&# này t&#i ch&# khác đ&#n n&#i gia đình mu&#n tìm thăm cũng b&# m&#t đ&#u tích. H&# nói "Mu&#n th&# ra cũng đ&# dàng thôi, ch&# c&#n mua cho chúng tôi m&#i ng&#&#i m&#t ly cà phê là m&#i s&# s&# t&#t". Má tôi không đ&#a ti&#n cà phê mà nói v&#i h&#: " Ch&# nghĩa này là ch&# nghĩa trong s&#ch, t&#i sao l&#i c&#n cà-phê? N&#u nh&# th&# tôi s&# mang t&#i h&#i l&# sao?". H&# làm tỉnh và nh&#t ba tôi, sau đó đem gi&#u m&#t n&#i bí-m&#t. Hai năm sau h&# th&# ba tôi, ông đ&#&#c diu b&#i 2 ng&#&#i b&#n tr&# cùng ng&#i tù, tóc râu dài,mình m&#y ch&# còn x&#&#ng v&#i da,gh&# đ&#y mình, đ&#n n&#i khi vào nhà con chó cũng không nhìn ra ch&# c&#a nó,mãi đ&#n lúc ba m&# mi&#ng nói tên nó, nó m&#i ch&#y ra m&#ng r&#. H&# đ&#a hai t&# gi&#y, m&#t t&# b&#o ph&#i r&#i Vi&#t-Nam trong vòng 15 ngày, t&# kia là t&# ký bán nhà bán đ&#t. H&# tr&# cho 200 đô la, nh&#ng qua t&#i Thái-Lan ngân hàng nói ti&#n gi&# nên không đ&#i đ&#&#c.

Còn ông th&#y chùa thì b&# nh&#t trên 10 năm, sau h&# đem qua Thái-Lan b&#&# đó. Lúc th&# ra ông quá y&#u không đi đ&#&#c, gia đình ông ph&#i qua Thái-Lan đ&# khiêng v&# Nh&#t.

Bài vi&#t này ghi l&#i m&#t vài m&#nh v&#n t&# nh&#ng h&#i &#c thể th&#m mà tôi còn có h&#nh phúc đ&#&#c nghe t&# ng&#&#i m&# kính yêu.

Texas, tháng giêng 2009